

1.

Poètiques de resistència

Pintures de Rafa Romero

AJUNTAMENT DE MANLLEU – ÀREA DE CULTURA

Sala d'Exposicions Can Puget – Casa de Cultura

Plaça de Dalt de la Vila, 3, 08560 Manlleu
Barcelona

Direcció de sala: Esther Molina Collell

EXPOSICIÓ

Producció: Rafael Romero Pineda

Comissariat: Joan Miquel Porquer Rigo

CATÀLEG

Disseny i coordinació: Joan Miquel Porquer Rigo

Edició: Grup d'Innovació Docent Consolidat ATESI

(Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i
Intervenció social – GINDOC-UB/162).

Universitat de Barcelona

Col·lecció: Quaderns d'ATESI. Número 1

ISBN: 978-84-09-34512-0

© dels textos, les autories

© de les imatges, Rafael Romero Pineda

Aquesta edició està sota una llicència *Creative Commons* Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual (CC BY-NC-SA) 4.0 Internacional. Termes i condicions a <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Poètiques de resistència Pintures de Rafa Romero

Sala d'Exposicions Can Puget

Manlleu. Del 18 de setembre al 10 d'octubre de 2021

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Grup d'Innovació Docent Consolidat
ATESI (Art, Territori, Estratègia docent,
Sostenibilitat i Intervenció Social)
GINDOC-UB/162

«Resistir no és tan sols propi d'anacoretas o ermitans. Existir és, en part, *resistir*.»¹

Big Fish (2021)
210x210
Acrílic sobre tela

Seria temptador centrar-se, tractant-se aquesta d'una exposició d'art, en el terme *poètica*—i endinsar-nos en el seu origen etimològic del grec *poiéō*, «fer»—. Essent les peces de caràcter pictòric, seria també una opció decantar-se per *estètica*—i establir un enllaç amb l'obra del també pintor Peter Weiss, sobre la capacitat de certes obres d'inspirar la revolució²—. Tanmateix, aquesta vegada potser resulta més interessant al·ludir al concepte de *resistència*—una força que s'oposa a una altra—.

James C. Scott ens parla de què, en moltes mostres d'art produïdes per les classes subalternes, podem trobar llavors d'oposició als poder hegemònics: sota aparences com ara la metàfora, l'eufemisme o la disfressa es troben atacs a les classes dominants que exerceixen la violència de manera directa i impune.³ Una pintada anònima a la paret versus un duel d'honor a mort entre cavallers: la primera, mínima però carregada de sentit, de ràbia; la segona, exagerada i ritual, absurdament viril.

Malgrat que les seves són pintades coloristes, Rafael Romero no ens enfronta en aparença a cap missatge evident quan llegim les seves imatges. Passegem la mostra i ens deixem emportar per l'observació calmada d'icones amb regust de caps de setmana llargs, de *calma chicha*, d'hedonisme despreocupat. Només esdevenim conscients de la seva intenció real una vegada abandonem la sala: en arribar al carrer ens envaeixen, lenta però inexorablement, ganes d'emular els personatges retratats; de viatjar els entorns on els hem observat, de submergir-nos en els tons vius i plens d'optimisme en els que els hem vist nadar. Es tracta d'estampes aparentment *inofensives*, però amb gat amagat: ens han inoculat una necessitat imperiosa de sentir joia de viure.

És potser aquesta la capacitat de resistència—que identificaríem equívocament com a passiva— continguda en les seves obres. Potser fins i tot és aquesta la seva funció última: temptar-nos a l'endurança davant l'apatia. A través d'una sèrie constant i industriosa, Rafael Romero sembla voler impulsar el públic a *voler fer i compartir intensament*. O el que en definitiva és el mateix: comminar-nos a *voler viure de manera plaent*.

JOAN MIQUEL PORQUER RIGO
Comissari d'exposició

1. Josep Maria Esquirol. *La resistència íntima: assaig d'una filosofia de proximitat*. Quaderns Crema, 2015.

2. Peter Weiss. *La estètica de la resistència*. Hiru, 1999

3. James C. Scott. *Los dominados y el arte de la resistencia*. Txalaparta, 2003.

Summer (2021)
70x100
Tècnica mixta sobre tela

Cada artista hauria de tenir el seu activisme, valorar quin és el seu paper al món i a la vida. Les seves creacions no haurien de ser un reducte egòlatra i reduccionista i les seves obres haurien de ser un sincer compartir amb els altres allò que l'inquieta amb la necessitat d'afegir-ho a les preocupacions genèriques de la seva època i la seva societat.

Hi ha molts activismes diversos, però potser, el més genèric i universal és aquell que mancat de banderes, pancartes i lemes ens posa a tots d'acord pel que fa a l'holístic fet de desitjar la felicitat. Heus aquí el meu activisme, discret i silent, el meu cant a la vida com a artista visual i plàstic, el meu desig de felicitat per a mi i per als altres.

Acció-reacció, jo pinto per il·luminar, pal·liar, pintar tanta boira i fosc contemporània, tant nihilisme i fracàs en un món cruel que hauríem d'omplir de bellesa i confiança. I pinto aquestes pintures en la humilitat, amb les meves cosmètiques i simbologies que em recorden que un dia vaig ser nen i que estimo el mar, els vents, els núvols, els gats i els ocells. Aquest és el meu cant vital a la riba oceànica entre vaixells carregats de bons desitjos que es dirigeixen als assolellats horitzons de l'esperança.

El sol llueix per a tothom. I encara que no ho creguis i no ho vegis, el sol surt també per a tu cada dia.

RAFA ROMERO
Artista visual i plàstic

Old (2021)
80x40
Acrílico sobre arpillera

Ocell (2021)
40x40
Acrylic sobre tela

Groc (2021)
80x65
Acrylic sobre tela

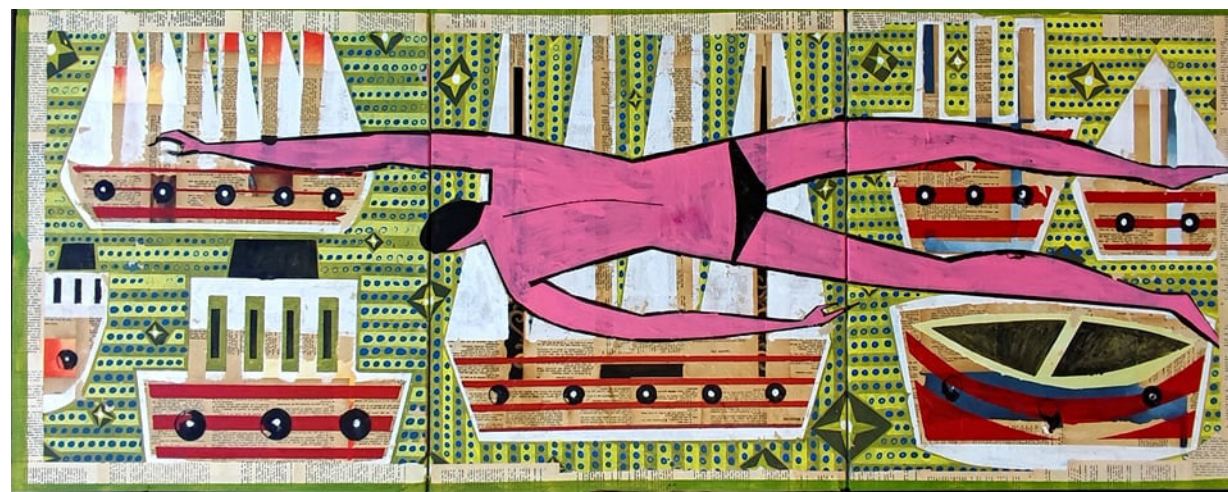
Ametller (2021)
100x70
Tècnica mixta sobre tela

Nocturn (2021)
81x65
Acrílic sobre tela

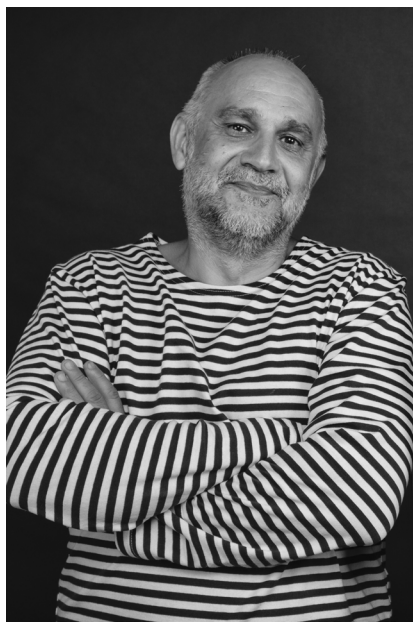
Nedadores (2021)
50x100
Tècnica mixta sobre tela

Nedador (2021)
70x210
Tècnica mixta sobre tela

Turkish boot (2021)
116x89
Acrílico sobre tela

RAFAEL ROMERO PINEDA

Badalona, Barcelona, 1967

Artista Visual i Plàstic.

Doctor *Cum Laude* en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i Professor Lector al Departament d'Arts i Conservació-Restauració de la mateixa universitat. Membre del Grup d'Innovació Docent ATESI (Art, Territori, Estratègia docent, Sostenibilitat i Intervenció social – GINDOC-UB/162).

Desenvolupa el seu treball artístic des de fa més de trenta anys, mostrant-lo en una seixantena d'ocasions individualment i en més de cent cinquanta col·lectivament a institucions públiques i privades, nacionals e internacionals. Ha participat en una vintena de fires internacionals d'art contemporani i ha estat guardonat una vintena d'ocasions a diferents premis artístics. És actualment artista de les galeries: María Nieves Martín (Badajoz), Arbre Bleu d'Essaouira (Marroc), La Cerverina d'Art (Cervera), ArteAdiscar (Málaga), Ismes de Vilanova i la Geltrú (Barcelona) i "In der Mühle" Schornbach (Alemanya).

La seva obra es troba a diferents col·leccions i museus, destacant entre d'altres: Museu Marugame Hirai d'Art Espanyol Contemporani (Japó), Haegemgang Theme Museum (Corea del Sud), Fantapia Museum (Corea del Sud), Museu Fuego de Arte (Argentina) Museu de Belles Arts de Cartago (Tunís), Museo Cortijo Miraflores (Marbella, Màlaga), Museo Español del Grabado (Marbella, Màlaga), Museo del Dibujo Julio Gavín-Castillo de Larrés (Huesca), Casa Museu de Miguel Hernández (Oriola, Alacant), Museu del Càntir d'Argentona (Barcelona), Col·lecció Suñol d'Art Contemporani (Barcelona), Museu Enric Monjo (Vilassar de Mar, Barcelona), Can Castells Centre d'Art (Sant Boi de Llobregat, Barcelona), Museu d'Història de la Immigració de Catalunya (Sant Adrià de Besòs, Barcelona), Museu d'Art Modern de Tarragona, Museu del Mar de les Terres de l'Ebre (Sant Carles de la Ràpita, Tarragona) i Museu Cerdà (Puigcerdà, Girona).

Imatge de portada:

Mare (2021)

200x140

Tremp de goma sobre paper de llibre antic